

פינת התותחן-המשורי

קדימה ולמגע עם האויב, כמעט ועושה אותה לחיל נפרד ושונה-בתכלית מן הארטיילריה הרגילה: — שכן עליה לגלות אותן התכונות עצמן — צירוף של עצמת-אש, ניידות ופעולת-הלם — הנדרשות משאר חלקיו של, צות-החילות-המשורין, מפקדיה חייבים להיות בעלי רוח-מתקדמת ורבי-המצאה.

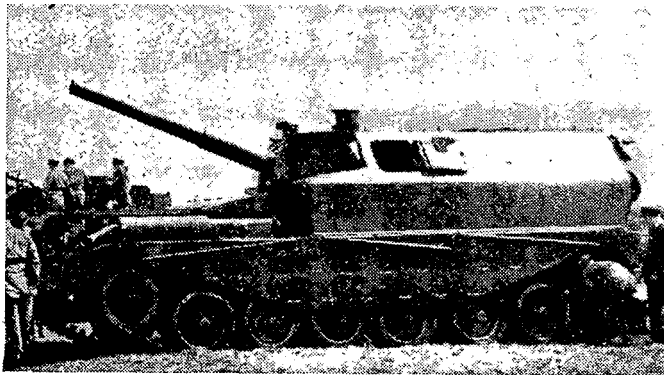
אי-אפשר שיחול על פעולותיה מכלול נוקשה של נוהלי-מבצע — שכן עליה להיות מסוגלת להנחית את אשה במהירות הרבה-ביותר, בכל התנאים והמצבים; ועליה להיות בעלת יכולת להגן על עצמה בפני התקפת אויב, בין כשהיא בעמדות-ירי ובין כשהיא במסע. היא עלולה להי-קרא להילות אל הטנקים — מבלי שיהיה חיל-רגלים שילוח אותה. תכונות כאלו אינן רק בגדר של ציוד מיוחד שניתן לה — כי אם חייבות להיות תוצאה של מחשבה תוקפנית, ואורח-פעולה תוקפני, שקוימו על-ידי מפקדיה.

מתוך מאמר אמריקאי מלפני 10 שנים על "הארטיילריה-המשורנית בתוך הצות".

„התחברות מהודקת הכרחי שתהיה קיימת בין טנקים, חיל-רגלים-משורין, מהנדסים-משורנים וארטיילריה-משורנית, באם רוצים אנו כי שיתוף-הפעולה — דהיינו, עבודת-הצות של החילות-המשור-לבים — אמנם יקויים בפועל. שיתוף-פעולה זה צריך שיתבסס על ההבנה אשר ירכוש כל אחד מחילות אלה לגבי אופן-התפעול וגבולות-היכולת של שות-פיו בצות.

יש הכרח כי נבין מלוא-ההבנה כי גדוד תותחים-משורנים, הוא יחידה לו-חמת בכל המצבים. בכך טמון עיקר-ההבדל שבינו לבין הארטיילריה של די-ביזית-הרגלים, או כל ארטיילריה גרורה אחרת. אכן, אף באם תבלוט ותחפש חפשי-היטב בלוחות-התקנים של יחידות ארטיילריה-משורנית, בנוהלי-האימון של-הן או בהלכה-הכתובה בענין תפעולן — לא תמצא בכל אלה הבדלים בולטים לעומת מה שחל על כל ארטיילריה באשר-היא. בעצם, ניתן, אולי לומר כי ארטייל-ריה-משורנית היא בגדר, אורח-מחשבה ותפיסה. רוחה התוקפני, הנוטה לתנועה-

תותח-בינוני מתייע של 5,5 אינץ' המורכב על שלדת „צנטוריון“.

השלדה מצוידת ביתד בלימה ענק המשמש כ- מיצב; צות התותח פועל תחת מחפה של לוחות שריון המעניקים לו הגנה מפני פגזים נפיצי-אוויר, ובמקרה של מלחמה גרעינית — מפני קרינה.